

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Det første af de Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 406 af 3. August 1940 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v.* Denne Lov, der senest blev forlænget ved Lov Nr. 133 af 29. Marts 1940, foreslaas forlænget for et Aar, nemlig til Udgangen af Marts Maaned 1943, idet Regeringen har anset det for nødvendigt at opretholde denne Lovgivning, der under de bestaaende Forhold er lige saa nødvendig nu som tidligere.

Loven af 3. August 1940 er, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, Hovedloven blandt de Bemyndigelseslove, der blev givet Regeringen i Hænde, da de unormale Tilstande indtraadte, og det er paa denne Lov, de mange ekstraordinære Foranstaltninger, der i Tidens Løb er blevet iværksat, bygger. I det Aar, der er gaaet, siden vi sidste Gang behandlede denne Lov her i Rigsdagen, har Regeringen videreført den hidtil fulgte Linie og udbygget de iværksatte Foranstaltninger med Hensyn til Sikring af Landets Befolknings Forsyning med nødvendige Varer. Paa alle Felter har man søgt at gribe ind, naar Forholdene har tilsagt det. Det har jo ikke kunnet undgaas, at der i den Tid, der er gaaet, er tæret stærkt paa Beholdningerne af de mange vigtige Varer, som vort Land var forsynet med ved Krigens Udbrud, og som det ikke har været muligt at skaffe Erstatning for i tilstrækkeligt Omfang. Paa mange Omraader har det derfor været nødvendigt at fortsætte de regulerende Indgreb for at sikre den mest samfundsnyttige Anvendelse af de tilstedeværende Beholdninger af de Varer, der har Betydning for Produktionen og Forbruget. Mange af de Foranstaltninger, der er iværksat i Løbet af det sidste Aars Tid, fremtræder imidlertid ikke som egentlige Rationeringsordninger, saaledes som vi kender dem fra de almindelige Levnedsmiddelrationeringer, men er gennemført som særlige Produktionsordninger, der tager Sigte paa at strække Beholdningerne og Produktionen af samfundsvigtige Varer mest muligt og at sikre en retfærdig Fordeling inden for de almindelige Anvendelsesformer, alt efter et Skær over de enkelte Produktions og Varers Betydning for Samfundet som Helhed.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse fremhæve, at Tilrettelæggelsen af Administrationen af de produktionsregulerende Foranstaltninger foregaar i nøje Samarbejde med Erhvervene selv, saaledes at man herigen-

nem har Sikkerhed for, at de Ordninger, der gennemføres, bliver saa smidige og praktiske, som Forholdene muliggør. Retningslinierne for de Rationeringer og Produktionsordninger, man har gennemført, er til Dels bestemt ved de Vareforsyninger, som vi paa Grundlag af vore Handelsaftaler med fremmede Lande har kunnet faa tilført udefra. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, er Forholdet det, at man med de Lande, vi samhandler med, praktisk talt udelukkende handler paa Vareudvekslingsbasis, idet Princippet under de foreliggende Forhold er: Varer mod Varer. Foruden vor Samhandel med Tyskland, som tilrettelægges paa Grundlag af jævnlige Forhandlinger mellem de to Lande, er det bl. a. Samhandelen med de skandinaviske Lande, som under de Forhold, under hvilke vi lever, er af den største Betydning for vor Vareforsyning. Selv om oversøiske Tilførsler ikke kan finde Sted, er det dog lykkedes i et vist Omfang paa Grundlag af vore Samhandelsaftaler med de europæiske Lande at tilvejebringe Mulighed for Indførsel af en Række for Produktionen nødvendige Raavarer. Regeringens Opmærksomhed er fortsat rettet mod i største Omfang at tilkøbe sig de for Produktionens Opretholdelse nødvendige Raavarer — det være sig enten Kul, Koks, Jern, Staal, Træ, Tekstilraavarer eller andre for hele vort Samfunds Produktion nødvendige Raastoffer.

Sideløbende med Regeringens Bestræbelser for at løse hele Fordelings- og Forsyningsspørgsmaalet er der udfoldet virksom Bestræbelse for gennem et omfattende Oplysningsarbejde at give Forbrugerne, Producenterne og Erhvervsorganisationerne bedst mulig Orientering. Det er jo selvsagt forbundet med Vanskelighed for de enkelte at bevare Overblikket over de mange Regler og Ordninger, efterhaanden som de ekstraordinære Forskrifter vokser i Antal og Omfang.

Jeg skal oplyse, at der for nylig er udgivet en Samling af de ekstraordinære Forskrifter, der er udfærdiget siden September Maaned 1939, og at det er Hensigten gennem Udsendelse af Tillæg at holde Materialet à jour, saaledes at alle, der har Interesse heri, hurtigt og nemt kan orientere sig om de Forhold, der har Betydning for dem og deres Virksomhed.

Jeg har her opholdt mig navnlig ved den Del af Loven, der tager Sigte paa Forsyningsspørgsmaalet; men ogsaa Lovens øvrige Afsnit, der bl. a. indeholder Reglerne om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler